Dosarul nr.2-1843/24
2-24010514-12-2-25012024

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

23 iunie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa de judecată compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Alexei Maria
Grefier Morozov Sabrina, Pogorlovschi Svetlana

cu participarea reclamantului Latiș Sergiu, reprezentantului pârâtului BC Victoriabank SA – Cirimpei Igor,-

examinând în sediul instanței, în şedinţă publică, în procedură contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Latiș Sergiu împotriva BC Victoriabank SA cu privire la constatarea nulității absolute a pct. 2.10.2 lit.c) pct. 10 din Condițiile generale ale BC Victoriabank SA aplicabile persoanelor fizice, constatarea ca fiind neîntemeiată și contrară legii denunțarea/rezoluțiunea unilaterală de către BC Victoriabank SA în baza notificării de preaviz nr. ***** a tuturor contractelor încheiate cu Latiș Sergiu privind deschiderea și deservirea conturilor în cadrul băncii, interzicerea BC Victoriabank SA să denunțe/rezoluționeze unilateral toate contractele încheiate cu Latiș Sergiu privind deschiderea și deservirea conturilor în cadrul băncii în baza notificării de preaviz nr. *****,-

constată:

Argumentele participanților la proces:

La 18 ianuarie 2024, Latiș Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC Victoriabank SA, solicitând:

1) constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr. *****, contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** și a contractului de vânzare-cumpărare nr. *****, a pct. 2.10.2 lit.c) pct. 10 din Condițiile generale ale BC Victoriabank SA aplicabile persoanelor fizice;

2) constatarea ca fiind neîntemeiată și contrară legii denunțarea/rezoluțiunea unilaterală de către BC Victoriabank SA în baza notificării de preaviz nr. ***** a tuturor contractelor încheiate cu Latiș Sergiu privind deschiderea și deservirea conturilor în cadrul băncii;

3) interzicerea BC Victoriabank SA să denunțe/rezoluționeze unilateral toate contractele încheiate cu Latiș Sergiu privind deschiderea și deservirea conturilor în cadrul băncii în baza notificării de preaviz nr. *****.

În motivarea acțiunii a relatat că, la *****, prin scrisoarea nr. *****, BC Victoriabank SA l-a informat despre denunțarea unilaterală a tuturor contractelor încheiate cu el. De asemenea, în conținutul scrisorii de preaviz, societatea pârâtă a sugerat contractarea, în termen de 60 de zile calendaristice, a altor instituții financiare pentru a transfera din contul/conturile bancare deschise la BC Victoriabank SA către alte conturi bancare deținute la alte bănci comerciale. Societatea pârâtă și-a întemeiat denunțarea pe prevederile pct. 2.10.2 lit. c) p. 10 din Condițiile generale de afaceri ale BC Victoriabank SA aplicate persoanelor fizice, în vigoare din 1 ianuarie 2021 *(în continuare CGA)*, conform cărora încetarea relațiilor de afaceri poate avea loc dacă banca decide astfel din perspectiva politicii sale proprii, fără a fi obligată să motiveze decizia sa.

Reclamantul a precizat că relația cu această bancă se întemeiază pe aceste condiții generale de afaceri (CGA).

Susține că a transmis în adresa societății pârâte un dezacord privind ilegalitatea acțiunilor de denunțare unilaterală a contractelor. Totodată, a informat banca că nu are posibilitatea să efectueze decontări în altă parte, întrucât are doar un singur cont bancar.

Comunică faptul că a sesizat alte instituții bancare pentru a deschide un nou cont bancar, dar nu a obținut un rezultat pozitiv, respectiv, nu are conturi în alte instituții bancare pentru a putea primi salariul și pentru a asigura o întreținere sie și familiei sale.

Astfel, întru apărarea drepturilor și intereselor legitime, reclamantul se consideră îndreptățit să înaintează prezenta cerere de chemare în judecată.

În opinia sa, prin rezoluțiunea unilaterală a tuturor contractelor încheiate cu reclamantul, societatea pârâtă suprimă drepturile și interesele sale legitime. Totodată, a notat că relația dintre el și bancă se încadrează în domeniul raporturilor dintre „consumator” și „profesionist”, consumatorul fiind protejat și de normele legale privind protecția consumatorului.

A solicitat constatarea nulității absolute a pct. 2.10.2 lit. c) p. 10 din CGA, care prevede posibilitatea încetării relațiilor de afaceri la decizia băncii din perspectiva politicii sale proprii, fără a fi obligată să motiveze decizia sa.

Reclamantul a arătat că prevederea citată contravine dispozițiilor imperative ale legislației în vigoare. În acest sens, face referire la art. 1753 alin. (2) din Codul civil, conform căruia banca poate declara rezoluțiunea numai în măsura în care titularul poate beneficia în alt mod de posibilitatea efectuării decontărilor prin virament dacă nu există un motiv temeinic pentru rezoluțiune. A accentuat că sintagma „numai”, utilizată de legiuitor, conferă normei un caracter imperativ și condiționat. Astfel, legiuitorul a prevăzut în mod expres că rezoluțiunea unilaterală a contractului este permisă doar dacă titularul deține alte conturi bancare prin intermediul cărora poate efectua decontările prin virament. În absența acestei condiții, o astfel de rezoluțiune nu este admisibilă.

Reclamantul a adăugat că, norma prevăzută la art. 1753 alin. (2) din Codul civil este stabilită în vederea respectării dreptului de proprietate (art. 46 din Constituția Republicii Moldova și art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO), precum și pentru a preveni încălcarea altor drepturi fundamentale, cum ar fi dreptul de a primi salariul (art. 9 alin. (1) lit. d) din Codul muncii), dreptul de a beneficia de indemnizații și pensii sociale (art. 47 din Codul muncii). În opinia sa, dacă o persoană fizică (consumatorul) nu deține alte

conturi bancare, riscă să fie privată de exercitarea acestor drepturi, întrucât nu va putea încasa salariul, pensia, nu va putea contribui la bugetele de asigurări sociale și medicale și nici nu va putea beneficia de drepturile derivate din aceste contribuții. În viziunea sa, în cazul în care persoana fizică (consumatorul) nu deține conturi bancare, este privat de aceste drepturi, întrucât nu poate primi salariul, pensia, nu poate contribui la bugetul asigurărilor sociale și medicale și nu poate beneficia de efectele acestor contribuții. În acest context, norma servește drept garanție împotriva rezoluțiilor/denunțărilor unilaterale și arbitrare ale contractelor de cont curent.

Reclamantul a remarcat că, salariul și alte plăți aferente muncii se achită doar prin transfer bancar, deoarece, conform art. 7 din Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, întreprinderea este obligată să păstreze mijloacele bănești în instituții financiare și să se achite plățile cu bugetul public național, angajații, creditorii, precum și să onoreze celelalte obligații de plată prin sistemul financiar-bancar, în modul stabilit de actele normative ale Băncii Naționale a Moldovei.

Din aceste considerente, consideră că regula de la pct. 2.10.2 lit. c) p. 10 din CGA este lovită de nulitate absolută, iar scopul urmărit este interzicerea instituțiilor financiare să nu rezolvționeze/denunțe unilateral contractele încheiate cu clienții fără motive și atât timp cât nu s-a asigurat că clienții dețin alte conturi în alte instituții bancare. A solicitat instanței să constate nulitatea absolută a prevederii prevăzute la pct. 2.10.2 lit. c) pct. 10 din CGA, întrucât aceasta contravine dispozițiilor imperative ale legii, precum și drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului.

Își întemeiază pretenția pe prevederile art. 327 alin. (1), 331 alin. (1), art. 334 alin. (3) din Codul civil.

Suplimentar, reclamantul a încunoștințat instanța de judecată că a sesizat alte instituții bancare din Republica Moldova în vederea deschiderii altor conturi bancare, însă a fost refuzat. A precizat că unicul cont pe care îl deține este la BC Victoriabank SA. Acest cont este unul salarial, iar el îl utilizează pentru a-și întreține familia, achitând cheltuieli precum hrana, serviciile comunale și alte costuri care nu țin de activitatea de întreprinzător. Respectiv, închiderea conturilor respective îl va priva de dreptul de a beneficia de salariu și de alte drepturi consacrate de art. 43 și art. 47 din Constituție. Prin aceste acțiuni ilegale, banca îi obstrucționează exercitarea dreptului de proprietate. De rând cu aceste alegații, reclamantul a exemplificat și alte efecte nedorite ce ar putea surveni, precum o eventuală încetare a raporturilor de muncă pe motiv că angajatorul este în imposibilitatea efectivă să remunereze salariatul ce nu deține un cont bancar, încălcarea termenelor de plată a salariului sau achitarea parțială a acestuia, imposibilitatea angajatorul de a achita contribuțiile sociale și medicale pentru salariat, din motiv că nu i se poate achita salariul.

Capătul cererii privind netemeinicia și ilegalitatea acțiunilor băncii privind denunțarea/rezoluțiunea unilaterală a contractului/contractelor și interzicerea băncii efectuării unor asemenea acțiuni, reclamantul l-a argumentat prin aceea că, legea garantează și impune guvernarea raporturilor juridice prin principiul bunei-credințe. Totodată, buna-credință presupune luarea în considerare a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. În cazul său, societatea pârâtă, în detrimentul său și fără a ține cont de

interesele sale, precum și de consecințele juridice nefavorabile ce puteau apărea, a denunțat unilateral contractul/contractele, fără a întreba dacă reclamantul deține alte conturi bancare. Contrar acestor prevederi legale, banca a acționat în mod vădit în dauna reclamantului, care, în prezent, riscă să nu-și poată încasa salariul, iar familia sa să rămână fără sursă de întreținere. În plus, bugetul statului este prejudiciat, întrucât angajatorul nu va putea achita contribuțiile sociale și medicale pentru salariat, din motiv că nu i se poate achita salariul.

Aceste pretenții le-a înaintat pe baza prevederilor art. 10, art. 11, art. 13 și art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul civil.

La 29 mai 2024, pârâta BC Victoriabank SA a depus referință din poziția că cererea de chemare în judecată formulata de Latiș Sergiu este neîntemeiată de fapt de drept, urmează a fi respinsă.

În susținerea poziției, pârâta a notat că, CGA reglementează relația dintre bancă și clienții săi titulari de cont, persoane fizice cetățeni ai Republicii Moldova, cetățeni străini, rezidenți sau nerezidenți apatrizi și se aplică oricărui tip de contract încheiat între client și bancă, și oricărui aspect care nu este reglementat expres în alt mod în alte contracte. Totodată, relațiile de afaceri dintre bancă și client sunt reglementate prin convențiile (contractele) specifice fiecărui tip de produs sau serviciu (acolo unde este cazul), actele normative în vigoare, inclusiv legislația specifică domeniului protecției consumatorului și reglementările Băncii Naționale a Moldovei. Contractele specifice pot completa CGA sau pot conține prevederi care derogă de la CGA. Prezentele CGA sunt aplicabile și reprezentanților clienților băncii.

Conform prevederilor pct. 2.10.2 a CGA, încetarea relației de afaceri poate avea loc: lit. c) prin denunțare unilaterală din partea băncii, în situația în care: 10. banca decide astfel din perspectiva politicii sale proprii, fără a fi obligată să motiveze decizia sa.

În aceiași ordine de idei, potrivit prevederilor art. 1753 alin. (1) Cod civil, contractul încheiat pe un termen nedeterminat poate fi rezolvit în orice moment de oricare din părți, cu condiția unui preaviz având termenul stabilit prin contract sau uzanțe bancare, iar în lipsa unui astfel de termen, în 15 zile.

Având la bază prevederile normative citate mai sus, precum și conținutul art. 1753 Cod civil, la data de *****, prin notificarea nr. *****, Latiș Sergiu a fost informat de către bancă privind încetarea relațiilor de afaceri, în temeiul pct. 2.10.2, lit. c), pct. 10 CGA, cu stabilirea unui termen de 60 de zile calendaristice din data recepționării notificării.

Pârâta a susținut că nu sunt întemeiate alegațiile reclamantului cum că banca poate declara rezoluțiunea numai în măsura în care titularul poate beneficia în alt mod de posibilitatea efectuării decontărilor prin virament dacă nu există un motiv temeinic pentru rezoluțiune.

În special, a remarcat că, reclamantul a interpretat eronat faptul că banca urma să verifice faptul dacă clientul dispune de cont în altă instituție financiară. Vin să demonstreze netemeinicia declarațiilor reclamantului concluziile expuse de către Curtea Supremă de Justiție în Opinia sa Consultativă nr. 111/2021. Conform opiniei numite […*La nivel național, băncile aplică măsurile de precauție privind clienții, în acord cu*

prevederile art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 308/22.12.2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. În cazul în care nu este posibilă conformarea la cerințele prevăzute la alin. (2) lit. a) – c) al articolului sus-menționat, entitățile raportoare (băncile) sunt obligate să nu efectueze nicio activitate sau tranzacție, inclusiv printr-un cont de plăți, să nu stabilească nicio relație de afaceri ori să termine o relație de afaceri existentă și să aibă în vedere transmiterea formularelor speciale privind raportarea activităților sau tranzacțiilor suspecte Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, în conformitate cu reglementările art. 11. În acest caz, entitățile raportoare sunt în drept să nu explice clientului motivul refuzului. În aceeași ordine de idei, urmează a fi menționat și Regulamentul Băncii Naționale a Moldovei nr. 200/2018 cu privire la cerințele privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului în activitatea băncilor, conform căruia băncile încetează relațiile de afaceri existente, dacă nu pot asigura respectarea cerințelor de identificare a clienților și beneficiarilor efectivi. 3 Pentru nerespectarea exigențelor Legii nr. 308/22.12.2017, față de bănci sunt aplicate sancțiuni, în corespundere cu prevederile art. 35 din aceeași lege. Prin prisma art. 1753 alin. (1) și (2) din Codul civil (Rezoluțiunea contractului de cont curent), contractul încheiat pe un termen nedeterminat poate fi rezolvit în orice moment, de oricare dintre părți, cu condiția unui preaviz, având termenul stabilit prin contract sau uzanțe bancare, iar în lipsa unui astfel de termen, în 15 zile. Dacă nu există un motiv temeinic pentru rezoluțiune, banca poate declara rezoluțiunea numai în măsura în care titularul poate beneficia, în alt mod, de posibilitatea efectuării decontărilor prin virament. Prin urmare, în cazul menționat la alin. (3) art. 5 din Legea nr. 308/22.12.2017, băncile sunt obligate să termine o relație de afaceri existentă, la caz – să desființeze, prin rezoluțiune, contractul de cont curent bancar, cu condiția expedierii unui preaviz clientului…]

La acest capitol a mai menționat că, banca a îndeplinit cerința prevăzută de lege expediind în adresa clientului preavizul prin care a anunțat despre încetarea de afaceri în termen de 60 de zile de la recepționarea preavizului. La fel, banca nu îngrădește nici cum posibilitatea reclamatului de a încheia contracte similare cu alte instituții bancare.

În susținerea poziției, pârâta s-a expus în sensul că este obligată sa înceteze o relație de afaceri în cazurile specificate de prevederilor Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor, în caz contrar, riscând a fi sancționată de regulator. În context a specificat că, conform prevederilor pct. 4 al Deciziei nr. 1/2023 a Consiliului Interinstituțional de Supervizare, Serviciul de Informații și Securitate a elaborat lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor (Ordinul nr. 2/2024 publicat în MO nr. 40) din 26 ianuarie 2024), iar reclamantul este subiectul listei numite mai sus. Astfel, banca este obligată să aplice măsurile de precauție sporită, urmând să aplice prevederile Legii nr. 308/2017 și să înceteze relația de afaceri.

În întâmpinare, pârâta a invocat și faptul că reclamantul nu a făcut dovada imposibilității de a beneficia de servicii financiare la alți prestatori de servicii financiare, în timp ce, ea a demonstrat că rezoluțiunea contractelor a avut loc în deplină concordanță cu reglementările interne ale băncii și cu respectarea rigorile prevăzute de lege. În

special, reclamantului i s-a oferit un termen de preaviz cu mult mai mare decât cel prevăzut de lege pentru a reuși deschiderea conturilor bancare la o altă instituție financiară.

În cele din urmă, pârâta a evidențiat faptul că CGA sunt în deplină concordanță cu prevederile Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor, art. 41-42 a Legii nr. 114/2012 cu privire la serviciile de plată și monedă electronică, precum și nu încalcă în careva mod prevederile legii civile ce reglementează raporturile cu consumatorii. De aceea, a susținut că cerințele reclamantului privind constatarea nulității absolute a pct. 2.10.2 lit. c) pct. 10 din CGA sunt ca neîntemeiate și urmează a fi respinse în totalitate.

În ședință de judecată, reclamantului Latiș Sergiu a susținut acțiunea în judecată. A reiterat poziția formulată în cererea de chemare în judecată. În pledoarii a opinat că, banca are obligația de a aplica măsuri proporționale riscului, precum monitorizarea tranzacțiilor, solicitarea de informații suplimentare sau raportarea către autorități, nu însă închiderea automată a conturilor, mai ales fără o evaluare individuală sau dovezi concrete de risc. După peste 20 de ani ca client exemplar – cu plăți regulate, fără tranzacții suspecte sau abateri – o astfel de măsură în raport cu sine este disproporționată și contrară scopului legii. Ordinul Directorului SIS nr. *****, în care figurează, nu prevede și nici nu sugerează închiderea conturilor bancare de către instituțiile financiare. Atât acest ordin, cât și Legea nr. 308/2017, nu impun băncilor încetarea relației cu clientul, ci doar aplicarea unor măsuri de precauție proporționale cu nivelul de risc evaluat.

În ședință de judecată, reprezentantul pârâtei BC Victoriabank SA, Cirimpei Igor, nu a recunoscut acțiunea, pledând pentru respingerea acesteia ca neîntemeiată și neprobată. A criticat și solicitat să nu fie luate în considerare probele prezentate de către reclamant la materialele cauzei la data de 30 mai 2025, deoarece au fost prezentate după faza de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare. Remarcă faptul că la cele 9 cereri adresate în perioada 9 aprilie 2025-14 aprilie 2025 instituțiilor financiare cu solicitarea de a deschide cont bancar, reclamantul a prezentat doar 4 răspunsuri, ceea ce în opinia confirmă că dânsul poate efectua decontări prin virament la ceilalți prestatori de servicii.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată reprezentantul pârâtei a dat citire referinței prin care a invocat că conform pct. 1.1.5 al Condițiilor Generale de Afaceri ale BC Victoriabank SA aplicabile Persoanelor fizice – (denumit în continuare CGA) reglementează relația dintre Bancă și Clienții săi – titularii de cont, persoane fizice cetățeni ai Republicii Moldova, cetățeni străini, rezidenți sau nerezidenți și apatrizi (denumiți în continuare Client), și se aplică oricărui tip de contract încheiat între Client și Bancă, și oricărui aspect care nu este reglementat expres în alt mod în alte contracte încheiate între Clienți cu Banca. Totodată, relațiile de afaceri dintre Bancă și Client sunt reglementate și prin convențiile (contractele) specifice fiecărui tip de produs sau serviciu (acolo unde este cazul), actele normative în vigoare, inclusiv legislația specifică domeniului protecției consumatorului și reglementările Băncii Naționale a Moldovei. Contractele specifice pot completa CGA sau pot conține prevederi care derogă de la CGA. Prezentele CGA sunt aplicabile și reprezentanților Clienților Băncii.

Menționează reclamanta că în conformitate cu prevederile pct. 2.10.2. CGA, încetarea Relației de Afaceri poate avea loc: c) Prin denunțarea unilaterală din partea Băncii, în situația în care: pct. 10 Banca decide astfel din perspectiva politicii sale proprii, fără a fi obligată să motiveze decizia sa.

Mai mult ca atât, prevederile art. 1753 alin. (1)-(2) din Cod civil prevăd că contractul încheiat pe un termen nedeterminat poate fi rezolvit în orice moment de oricare din părți, cu condiția unui preaviz având termenul stabilit prin contract sau uzanțe bancare, iar în lipsa unui astfel de termen, în 10 zile. Banca poate declara rezoluționarea numai în măsura în care titularul poate beneficia în alt mod de posibilitatea efectuării decontărilor prin virament dacă nu există un motiv temeinic pentru rezoluțiune.

În acest sens, având la baza prevederile normative indicate mai sus, precum și condiția art. 1753 Cod civil, la *****, prin notificarea nr. *****, Latiș Sergiu a fost informat de către bancă încetarea relațiilor de afaceri, în temeiul pct. 2.10.2., lit. c) și pct. 10 CGA PF, cu stabilirea unui termen de 60 zile calendaristice din data recepționării notificării.

Drept urmare, se consideră că acțiunile băncii sunt legale și întemeiate având la bază normele indicate mai sus.

Referitor la argumentul adus de reclamant privind constatarea nulității absolute a pct. 2.10.2, lit. c) și pct. 10 CGA, precum că ar fi contrară art. 1753 Cod civil, o consideră nejustificată și ilegală, pe motiv că potrivit pct. 41 alin. (2) din Legea nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică, Contractul-cadru reprezintă un contract de servicii de plată, care cuprinde cel puțin informațiile prevăzute la art. 42 și este obligatoriu (necesar) cel puțin în cazul în care există un cont de plăți sau un instrument de plată și/sau un serviciu de plată specific operațiunilor de plată individuale și succesive (toate operațiunile de plată, altele decât cele singulare). Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) din Legea prenotată sus, înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract-cadru, prestatorul de servicii de plată pune la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, cu suficient timp înainte, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil, în termen ușor de înțeles, într-o formă clară, în limba română sau în altă limbă convenită de părți, următoarele informații: 6) cu privire la modificarea și la rezoluțiunea contractului-cadru: a) dacă părțile convin, clauza precum că modificările condițiilor contractuale se consideră a fi acceptate de utilizatorul serviciilor de plată în conformitate cu art. 44, cu excepția cazului în care, înainte de plata propusă privind intrarea în vigoare a acestora, utilizatorul serviciilor de plată informează prestatorul de serviciile de plată că le respinge; b) durata contractului; c) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a rezilia contractul-cadru.

Subliniază că toate informațiile ce trebuie aduse la cunoștință clienților se conțin pe suport durabil site-ul https: victoriabank.md/tarife, fiind aduse la cunoștință reclamantului, la inițierea relațiilor de afaceri.

În concluzie, indică că temeiul încetării relațiilor nu pot contravine normelor indicate mai sus și nici a bunei moravuri, drept urmare, încetarea relațiilor de afaceri nu poate fi calificată drept un abuz din partea BC Victoriabank SA, or, reclamantul dispunea de același drept de a înceta relațiile de afaceri în condițiile legii și CGA PF.

Ce ține de argumentul susținut de către reclamant privind netemeinicia și ilegalitatea acțiunilor băncii privind denunțarea/rezoluțiunea unilaterală a contractului/contractelor și interzicerea băncii efectuării unor asemenea acțiuni indică că pârâta conducându-se de prevederile art. 1753 alin. (1) Cod civil, precum și pct. 2.10.2, lit. c) și pct. 10 CGA și-a exercitat dreptul de denunțare unilaterală a contractelor fără a fi necesară existența unui temei. Totodată, rezoluțiunea contractului nu îngrădește în nici-un fel posibilitatea reclamantului de a încheia contracte similare cu alte instituții bancare din Republica Moldova, iar rezonabilitatea stabilirii unui termen de preaviz de 60 zile constă, de fapt, în oferirea posibilității clientului băncii să poată beneficia în alt mod de posibilitatea efectuării decontărilor prin virament. Astfel, că la expirarea termenului stabilit, reclamantul urma să transfere soldul contului curent în conturile altei bănci pe care acesta le deține, iar în lipsa acestora să efectueze aranjamentele necesare în vederea deschiderii conturilor bancare în instituțiile financiare respective și să dispună transferul respectiv.

Menționează că reclamantul în argumentarea cererii de chemare în judecată argumentează că închiderea conturilor îi restricționează capacitatea de a efectua operațiuni și împiedică desfășurarea activității sale, însă pârâta consideră că această împiedicare nu poate fi atribuită în nici-un fel Băncii și este exclusiv rezultatul inacțiunilor reclamantului. Or, prin notificarea nr. *****din *****, reclamantul a fost preavizat într-un termen rezonabil de 60 zile în privința la o serie de aspecte ce trebuie luate în vedere, conturile urmează a fi închise, iar până atunci să se asigure că acestea conțin fonduri suficiente pentru a acoperi obligațiile scadente de plată și să dispună transferul din conturile respective către alte conturi bancare deținute în alte bănci sau, după caz, să efectueze aranjamentele necesare în vederea deschiderii unor asemenea conturi. Prin urmare, principiul fundamental în domeniul contractelor este cel al libertății contractuale, care se exprimă prin dreptul fiecărei persoane de a-și alege partenerii de contract și de a negocia cu aceștia conținutul viitorului acord, în conformitate cu legea, ordinea publică și bunurile moravuri.

Indică pârâta că pornind de la principiul libertății contractelor, părțile sunt în drept să prevadă expres și limitativ temeiurile de rezoluțiune. La fel, părțile au dreptul să nu le prevadă în general sau să își rezerve dreptul de rezoluțiune fără motiv în orice moment. Astfel, în acest sens, legislația civilă stabilește că potrivit art. 993 alin. (1)-(2) și (7) Cod civil, oricine își poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. Părțile contractante pot încheia în mod liber , în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor. Obligarea la încheierea unui contract este interzisă, cu excepția cazurilor în care obligația de a contracta este prevăzută de lege sau dacă reiese dintr-o obligație asumată benevol.

Mai mult ca atât menționează, că la 12 aprilie 2019 Comitetul direcției al BC Victoriabank SA a aprobat Procedura „Cunoaște-ți clientul” în cadrul băncii, ulterior modificată la 10 iunie 2019. Procedura „Cunoaște-ți clientul” constituie secret comercial și stabilește regulile de aplicare a măsurilor de precauție în raport cu clienții BC Victoriabank SA , în vederea asigurării unei administrări prudențiale ale băncii, gestionări adecvate a riscurilor la care acesta poate fi expusă și a măsurilor de control

intern, inclusiv în contextul prevenirii și combaterii spălării banilor. Cadrul legal reprezentativ care reglementează relația cu clienții și care stă la baza reglementărilor interne ale băncii în aplicarea standardelor de cunoaștere a clientelei în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului este, în special, Legea nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1), lit. a) al legii nominalizate supra și sub incidența acestei legi cad băncile specificate în Legea nr. 202/2017 cu privire la activitatea băncilor, în calitatea lor de entități raportoare și care sunt obligate să aplice măsuri de precauție privind clienții așa cum acestea sunt stipulate în art. 6 al Legii nr. 308 din 22 decembrie 2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.

În lumina celor relevante și expuse, consideră cererea de chemare înaintată de către Latiș Sergiu împotriva BC Victoriabank SA, drept neîntemeiată și lipsită de suport juridic și probator, motiv pentru care solicită respingerea acesteia.

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind materialele cauzei, apreciind pretențiile formulate în acțiune în raport cu probele administrate și opinia pârâtului în prezenta cauză prin prisma dreptului ce guvernează raportul juridic litigios, pe baza considerentelor *infra notate,* instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată depusă de Latiș Sergiu împotriva BC Victoriabank SA urmează a fi admisă în parte, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Instanța de judecată constată că, conform certificatului din 27 decembrie 2023, eliberat de angajatorul Context Media Pro SRL, reclamantul activează în cadrul companiei în baza contractului individual de muncă nr. **********, perioadă nedeterminată, iar salariul lunar este transferat pe contul său personal de la BC Victoriabank SA.

Până la adresare în judecată, reclamantul a beneficiat de serviciile băncii BC Victoriabank SA, inclusiv de servicii de plată prin intermediul contului de card (f.d. 130-133). În ședință de judecată acest lucru nu a fost negat de către partea pârâtă.

La *****, banca a anunțat reclamantul că încetează cu el relația de afaceri, acordându-i un termen de 60 de zile pentru tranziția conturilor la altă instituție financiară. Banca a exprimat regretul față de decizia luată însă nu a justificat-o în niciun fel, decât

prin invocarea pct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din Condițiile generale de afaceri ale BC Victoriabank SA aplicate persoanelor fizice (CGA).

În termenul acordat, reclamantul a înștiințat banca despre dorința menținerii relațiilor reciproce, deoarece este client fidel băncii de o perioadă îndelungată, îndeplinește cu bună-credință obligațiile în calitate de client, accentuând că cardul deținut la această bancă este unicul prin care ridică salariul.

Dorința reclamantului nu a fost satisfăcută, fapt despre care banca l-a informat în scris la 22 decembrie 2023. Corespunzător, dânsul s-a adresat în instanța de judecată.

Obiectul de bază al acțiunii în prezenta cauză îl constituie pretinsa nulitate absolută a temeiului de încetare a relațiilor contractuale invocat de bancă, *i.e.* pct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din Condițiile generale de afaceri ale BC Victoriabank SA aplicate persoanelor fizice (CGA). Astfel, pentru a hotărî asupra chestiunii constatării nulității actului juridic, instanța va aprecia starea de fapt prin prisma Codului civil și a normelor speciale compilate în Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor, Legea nr. 114/2012 cu privire la serviciile de plată şi moneda electronică, Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, precum și alte acte normative infra legale.

Potrivit art. 327 alin. (1) din Codul civil, actul juridic este nul dacă nulitatea sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes general (nulitate absolută).

Normele prevăzute la art. 328 alin. (1) și alin. (3) Cod civil, stabilesc că, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces. Atât acțiunea în constatare a nulității absolute, cât și excepția de nulitate absolută sunt imprescriptibile. Cu toate acestea, se prescriu în termen de 10 ani acțiunile privind aplicarea efectelor nulității absolute conform art. 331, indiferent dacă sunt introduse împreună cu acțiunea în constatare a nulității absolute sau după admiterea acestei acțiuni.

Judecând în fond cauza, instanța reține că, orice persoană se bucură de acces la servicii bancare dacă întrunește cerințele cerute de lege (*lato sensu)*. Pentru că reclamantul își apără interesele din postura de client al băncii notificat despre rezoluțiunea unilaterală a relațiilor cu banca, cererea de chemare în judecată se consideră depusă de o persoană care are un interes născut şi actual.

Instanța reține că, potrivit prevederilor art. 2 din Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor, noțiunea de *bancă* înseamnă persoană juridică a cărei activitate constă în atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și în acordarea de credite în cont propriu, iar noțiunea de *client* semnifică orice persoană care beneficiază sau a beneficiat de serviciile unei bănci ori persoana cu care banca a negociat o tranzacție, chiar dacă tranzacția respectivă nu s-a finalizat.

Conform art. 14 alin. (1) din Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor, băncile pot desfășura, în limita licenței acordate, următoarele activități: d) prestarea

serviciilor de plată în conformitate cu Legea nr. 114/2012 cu privire la serviciile de plată şi moneda electronică.

Conform art. 4 alin. (1) **din** Legea nr. 114/2012 cu privire la serviciile de plată şi moneda electronică, servicii de plată se consideră oricare din următoarele activități: 1) servicii care permit depunerea de numerar într-un cont de plăţi, precum şi toate operațiunile necesare pentru funcţionarea unui cont de plăţi; 2) servicii care permit retragerile de numerar dintr-un cont de plăţi, precum şi toate operaţiunile necesare pentru funcţionarea unui cont de plăţi; 3) executarea de operaţiuni de plată, inclusiv transferul de fonduri într-un cont de plăţi deschis la prestatorul de servicii de plată al utilizatorului sau la un alt prestator de servicii de plată: a) executarea de debitări directe, inclusiv de debitări directe singulare; b) executarea operaţiunilor de plată printr-un card de plată sau printr-un dispozitiv asemănător; c) executarea transferurilor de credit, inclusiv a transferurilor programate; 4) executarea operaţiunilor de plată în cazul în care fondurile sînt acoperite printr-o linie de credit pentru un utilizator al serviciilor de plată: a) executarea de debitări directe, inclusiv de debitări directe singulare; b) executarea operaţiunilor de plată printr-un card de plată sau printr-un dispozitiv asemănător; c) executarea transferurilor de credit, inclusiv a transferurilor programate; 5) emiterea instrumentelor de plată, acceptarea instrumentelor de plată, acceptarea operațiunilor de plată; 6) remiterea de bani. 8) servicii de inițiere a plății; 9) servicii de informare cu privire la conturi.

Conform art. 45 alin. (4) **din** Legea nr. 114/2012 cu privire la serviciile de plată şi moneda electronică, în cazul în care se convine în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate rezilia unilateral un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin **transmiterea unui preaviz**, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil ori în alt mod convenit de părţi (e-mail, sms etc.), **cu cel puțin 2 luni înainte**.

Conform **art. 1810 alin.** (1)-(3) din Codul civil, cardul bancar este un instrument de plată emis de o bancă (emitent) care permite titularului cardului să retragă bani în numerar, să efectueze transfer de sume băneşti în limitele disponibilului din contul său în banca emitentă ori din contul liniei de credit acordată de aceasta. Titularul cardului bancar poate efectua plăţi pentru bunurile, lucrările și serviciile furnizate de cel care acceptă să fie plătit prin card. Efectuarea plăţilor prin card bancar sânt reglementate de prevederile prezentului cod, în special de reglementările privind ordinul de plată, contul curent bancar, creditul în cont curent, de alte acte normative şi de uzanţele bancare.

Conform **art. 1747 din Codul civil,** prin contractul de cont curent bancar, banca se obligă să primească şi să înregistreze în contul titularului de cont (client) sumele băneşti depuse de acesta sau de un terţ în numerar sau transferate (virate) din conturile altor persoane, să execute în limitele disponibilului din cont ordinele clientului privind transferul unor sume către alte persoane, eliberarea numerarului, precum şi să efectueze alte operaţiuni în contul clientului din însărcinarea lui în conformitate cu legea, cu contractul şi cu uzanţele bancare, iar clientul să achite o remuneraţie pentru prestarea serviciilor menţionate.

Potrivit art. 1753 alin.(1) din Codul civil, contractul încheiat pe un termen nedeterminat poate fi rezolvit în orice moment de oricare din părţi, cu condiţia unui

preaviz având termenul stabilit prin contract sau uzanţe bancare, iar în lipsa unui astfel de termen, în 15 zile, iar alin. (2) stabilește că, banca poate declara rezoluțiunea numai în măsura în care **titularul poate beneficia în alt mod de posibilitatea efectuării decontărilor prin virament** dacă nu **există un motiv temeinic** pentru rezoluțiune.

Instanța constată că, art. 1753 alin. (2) din Codul civil, este o normă imperativă în partea condițiilor ce trebuie întrunite pentru ca banca să poată recurge la rezoluțiunea unilaterală a contractului cu clientul. Cu alte cuvinte, dacă motivul nu este unul serios, atunci banca trebuie să se asigure că titularul nu rămâne fără posibilitatea de a efectua plăți prin virament, iar **dacă există un motiv solid**, **banca poate rezilia contractul chiar dacă titularul nu are alte posibilități de efectuare a viramentelor**.

Sectorul de norme analizate *supra* denotă că, banca poate rezolvi unilateral orice contract privind prestarea serviciilor de plată atunci când, există un motiv temeinic, indiferent că titularul are/nu are alternative și când nu există un motiv serios, cu condiția existenței alternativelor. Cert este că, în ambele situații trebuie să existe motiv, fie el serios sau mai puțin, iar preavizul se transmite pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil ori în alt mod convenit de părţi (e-mail, sms etc.), cu cel puțin 2 luni înainte.

În altă ordine de idei, instanța atestă că, în pct. 2.10.2 lit. c) din CGA sunt enumerate **12 motive** pe baza cărora banca poate rezolvi unilateral contractul încheiat cu client.

Conform 2.10.8. din CGA, clientului îi este adus la cunoștință faptul că oricare din temeiurile menționate la pct. 2.10.2 (c) din prezentele CGA, reprezintă **temeiuri semnificative** pentru încetarea relației de afaceri, astfel încât banca nu poate fi ținută responsabilă în nici un mod pentru imposibilitatea clientului de a beneficia în alt mod de efectuarea decontărilor prin conturi.

Prin urmare, tot cele 12 temeiuri, potrivit CGA, sunt atribuite la motive temeinice. Respectiv, banca poate rezolvi contractele privind prestarea serviciilor de plată pe baza lor fără a mai fi necesară stabilirea faptului deținerii altor conturi de către client în alte instituții financiare sau posibilitatea deschiderii acestora.

Cu toate acestea, pct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din CGA, citit în mod autonom, reprezintă temei ce permite băncii de a decide unilateral încetarea relațiilor de afaceri **din perspectiva politicii sale proprii**, fără a fi obligată să motiveze decizia sa.

În ședință de judecată, pârâta a explicat întinderea pct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din CGA, pe două dimensiuni. De o parte, a susținut că acest temei reprezintă o emanație juridică a băncii în unison cu prevederile art. 1753 alin. (1) Cod civil, care-i permite rezoluțiunea în orice moment a contractelor încheiate pe un termen nedeterminat, cu condiția unui preaviz, indiferent de faptul că clientul nu dispune de cont în altă instituție financiară. Pe de altă parte, pârâta a susținut că prin intermediul acestui punct din CGA, în cazul reclamantului, a îndeplinit obligațiile ce îi revin din postura de entitate raportoare în sensul Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor.

Instanța constată că, pct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din CGA se deosebește de celelalte situații enumerate la lit. c) prin lipsa de claritate, ori textul lui poartă un caracter generic, neînsoțit de informații concrete și clare pentru clienții consumatori. Deși acest punct din CGA este atribuit la categoria temei semnificativ, în textul lui nu este specificat

acel motiv semnificativ concret, iar prin expresia „politicii sale proprii”, banca își arogă o discreție excesivă în raport cu norma de la art. **1753** alin. (2) din Codul civil.

Instanța notează că pct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din CGA nu poate constitui temei veritabil pentru îngrădirea accesului consumatorilor la serviciile de plată, ori acest temei nu se circumscrie organic cadrului juridic incident.

Mai exact, pct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din CGA nu se circumscrie uniform în limitele prevăzute de art. **1753** alin. (2) din Codul civil, întrucât nu reflectă intrinsec vreun motiv temeinic pentru rezoluțiunea contractului de către bancă. Bunăoară, pe baza acestui temei, în formula sa actuală, pare să poată fi rezolvite la discreția băncii oricare din contracte de așa natură, nu doar în situații cum este cea a reclamantului. Ori acțiunea juridică a acestui temei nu este centrată pe existența unui motiv semnificativ de rezoluțiune a contractelor derivat din vreo normă legală, ci se axează pe politica proprie a băncii care are cu totul o altă funcție.

Conform art. 329 alin. (1) Cod civil, în contractele cu consumatorii sânt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie).

Dat fiind că textul pct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din CGA încalcă norma de la art. **1753** alin. (2) din Codul civil, instanța de judecată constată nulitatea absolută a pct. 2.10.2 lit. c) pct. 10 din Condițiile generale ale BC Victoriabank SA aplicabile persoanelor fizice.

Înainte de a conchide, instanța a luat act de argumentul pârâtei cum că pct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din CGA ar fi temei pentru încetarea relațiilor de afaceri în cazurile specificate de prevederile Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor.

Sub acest aspect, instanța reține că, conform art. 95 alin. (1) din Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor, banca trebuie să dispună de politici și proceduri interne în domeniul prevenirii şi combaterii spălării banilor şi finanţării terorismului și trebuie să aplice cerințele legislației cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului.

Din dispozițiile art. 6 alin. (1)-(3) ale Legii nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaţionale, rezultă că, pentru implementarea eficientă a măsurilor restrictive internaționale în Republica Moldova, **Serviciul de Informații și Securitate întocmește și aprobă prin ordin o listă a persoanelor fizice și juridice asociate cu subiecții restricțiilor,** în baza unor probe și informații documentate, această listă fiind elaborată și actualizată de în colaborare cu Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Banca Națională a Moldovei și cu alte autorități publice cu competențe incidente în domeniul dat.

Conform art. 6 alin. (4), persoanele prevăzute la alin.(1) nu sunt echivalate după statut cu subiecții restricțiilor, însă, **pentru evitarea unor tentative de eludare a măsurilor restrictive internaționale care ar implica și o participare a acestora**, cu referire la activitățile și tranzacțiile în care aceste persoane sunt parte, **entitățile raportoare** prevăzute la art. 4 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului **întreprind măsuri de precauție**

sporită privind clienții prevăzute la art. 8 din legea menționată. Prevederile Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului se aplică corespunzător cu referire la procedura detaliată de realizare a măsurilor respective, cu excepțiile stabilite de prezenta lege.

Din conținutul prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, rezultă că, băncile cad sub incidența prezentei legi, fiind denumite entități raportoare.

Din conținutul art. 8 alin. (2) din din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, rezultă că **entitățile raportoare aplică măsuri de precauție sporită privind clienții, suplimentar celor prevăzute la art. 5**, iar din cel al art. 5 alin. (3) din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului - că în cazul în care **nu este posibilă aplicarea măsurilor standard de precauție privind clienții**, entitățile raportoare sunt obligate **să înceteze o relație de afaceri existentă** și în drept să nu explice clientului motivul refuzului.

Analizând meticulos dispozițiile CGA, instanța atestă că în acest act juridic se reflectă separat temeiurile ce permit băncii să înceteze relația de afaceri atunci când există suspiciuni de spălare a banilor sau finanțare a terorismului. Acestea se regăsesc, *inter alia,* în pct.1.4.2., 2.2.3. lit. c), 2.3.3. și 2.4.19.

Pe baza prevederilor legale și temeiurilor CGA *supra* notate, o relație de afaceri deja începută poate înceta fără explicații doar dacă nu este posibilă aplicarea măsurilor de precauție din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.

Dat fiind că nimic din pct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din CGA nu sugerează asupra condiției aplicării măsurilor de precauție înainte de rezoluțiune, instanța ajunge la concluzia că acest punct din CGA nu este incident cazurilor întemeiate pe prevederile Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, așa cum susține pârâta. Mai mult ca atât, nu s-a confirmat nici faptul că au fost aplicate careva măsuri standard de precauție privind clienții respectivi, or în ședința de judecată s-a susținut că contul deținut este unul salarial și nu a fost combătut aceste argument.

Totodată, dreptul la muncă este garantat prin prevederile art.43 a Constituției și în contextul modalității de achitare a salariului prevăzut de art. 7 din Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, reclamantului i s-ar îngrădi dreptul la muncă prin privarea deținerii unui cont bancar întru virarea plăților salariale lunare.

Suplimentar, pârâtul a invocat că s-a conformat opiniei Consultative nr. 111/2021 a Curții Supreme de Justiție, care vizează chestiuni doar în partea asigurării acțiunii în cauzele izvorâte din rezoluțiunea unilaterală de către bănci a contractelor de cont curent bancar, circumstanțe care nu se aplică fondului cauzei.

Cu referire la celelalte pretenții invocate de către reclamant în susținerea acțiunii depuse, instanța reține că, notificarea de preaviz nr. *****, expediată de către BC Victoriabank SA reclamantului, este întemeiată pct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din CGA.

Reclamantul solicită constatarea ca fiind neîntemeiată și contrară legii denunțarea/rezoluțiunea unilaterală de către BC Victoriabank SA în baza notificării de preaviz nr. ***** a tuturor contractelor încheiate cu Latiș Sergiu privind deschiderea și deservirea conturilor în cadrul băncii și interzicerea BC Victoriabank SA să denunțe/rezoluționeze unilateral toate contractele încheiate cu Latiș Sergiu privind deschiderea și deservirea conturilor în cadrul băncii în baza notificării de preaviz nr. *****.

În acțiune și în ședință de judecată reclamantul nu a indicat temeiul juridic, care i-ar fundamenta aceste pretenții, separat temeiurile de nulitate absolută apct. 2.10.2 lit. c) subpct. 10 din CGA, iar din oficiu, instanța nu poate să se expună, pentru că ar favoriza o parte la proces contrar art. 26 din Codul de procedură civilă.

Totodată, reclamantul a prezentat instanței de judecată dovada faptului că BC Victoriabank SA a închis contul bancar deținut după soluția instanței de apel în partea asigurării acțiunii și nu mai are nici un cont bancar valid, fapt pentru care pretenția respinsă cu referire la interzicerea BC Victoriabank SA să denunțe/rezoluționeze unilateral toate contractele încheiate cu Latiș Sergiu, în cazul unei admiteri nici nu ar fi posibilă executarea ei.

Art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul civil invocat de reclamant, reprezintă doar tipul mijlocului de apărare pentru care a optat, însă, pentru ca acest mijloc să fie materializat, el trebuie însoțit de o motivare convingătoare, însoțită de probatoriu relevant, ceea ce la caz nu a fost îndeplinit. Totuși, instanța ține să sublinieze că, potrivit art. 331 alin. (1) din Codul civil, actul juridic nul se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii.

În timp ce instanța a constatat nulitatea absolută a temeiului notificării de preaviz nr. *****, care nu poate fi acoperită în niciun mod, iar reclamantul nu a convins instanța asupra oportunității analizei suplimentare a pretinsei ilegalități a notificării respective și interzicerea operării cu ea, instanța va respinge ca neîntemeiat acest capăt de cerere.

În privința măsurii de asigurare a acțiunii, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru la 7 aprilie 2025 a admis recursul declarat de către BC Victoriabank SA și a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 februarie 2024 și a respins ca neîntemeiată cererea de asigurare a reclamantului Latiș Sergiu.

Alte chestiuni necesare de soluționat în prezenta cauză instanța de judecată nu a identificat.

În conformitate cu art.art.238-240 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Latiș Sergiu împotriva BC Victoriabank SA cu privire la constatarea nulității absolute a pct. 2.10.2 lit.c) pct. 10 din Condițiile generale ale BC Victoriabank SA aplicabile persoanelor fizice, constatarea ca fiind neîntemeiată și contrară legii denunțarea/rezoluțiunea unilaterală de către BC Victoriabank SA în baza notificării de preaviz nr. ***** a tuturor contractelor încheiate cu Latiș Sergiu privind deschiderea și deservirea conturilor în cadrul băncii, interzicerea

BC Victoriabank SA să denunțe/rezoluționeze unilateral toate contractele încheiate cu Latiș Sergiu privind deschiderea și deservirea conturilor în cadrul băncii în baza notificării de preaviz nr. *****.

Se constată nulitatea absolută a pct. 2.10.2 lit.c) pct. 10 din Condițiile generale ale BC Victoriabank SA aplicabile persoanelor fizice.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedinte de şedinţă,
judecător Alexei Maria